

МИКИ МАУСЪ АЛПИНИСТЪ

ЩАСТЛИВА ЗАМЪНА

Мария Тюдоръ, дъщеря на Хенрих VIII, английска кралица, се славеше с ревността си католицизъм и преследване протестанти, затова и беше наречена от народа „Кървава“. Като се качи на английския престол, тя започна веднага да се приготви заповед за арестуването на всички протестанти в Ирландия и предаде собственоръчно тази заповед на доктор Калъ с поръчка да я занесе в Дублин и връчи на вице-кралю на Ирландия.

Като стигна на брѣга на Ирландия, докторът се спрѣ да си почине в една малка гостилница и, разговаряйки с хазяина, той му показа кожената чанта, в която се намираше заповедта на кралицата.

Вжѣре в тази чанта, каза докторът, се намира гибелта на ирландскитѣ еретици.

При този разговор присѣстуваше и жената на хазяина на гостилницата, чийто брат принадлежеше към числото на протестанти в град Дублин. Възползувайки се от удобна минута, тази ловка жена измѣква от чантата кралската заповед и слага на мѣстото и тѣстѣ карти за игра. Като пристигна в Дублин, доктор Калъ отиде при вице-кралю

и тържествено му връчи кожената чанта; голѣмо бѣше очудването на вице-кралю, когато, при отваряне на чантата, намѣри вжѣре само карти за игра.

— Нѣма какво да се прави, — каза той на доктора, — вие трѣбва да отидете повторно в Лондонъ за заповѣдта, а ние, за да съкратимъ времето, ще поиграемъ тукъ съ тѣзи карти.

Тогава картитѣ за игра бѣха още новост, и не навѣждаше можеха да се намѣрятъ.

На доктора, разбира се бѣше даденъ веднага дубликатъ отъ заповѣдта, но за щастие на „еретикитѣ“, Мария Кървава умрѣ внезапно, веднага следъ излизането на доктора отъ Лондонъ. Това бѣше тъкмо на време, тъй като на престола се качи кралица Елизавета, сама протестантка, която и възстанови протестантската религия.

На кралицата бѣше разказана цѣлата история съ картитѣ, и гостилничарката бѣше щедро награждена за остоумието си.

— Ама вие вѣрвате ли, че има кучета по-умни отъ господаря си?

— Разбира се.

— Вие сте имали, значи, вече такова куче?

РЪЧНА РАБОТА:

1. Оживѣла книжна змия

Начертайте на листъ дебела хартия спиралъ както е показано в първия чертеж. Разрежете по чертата, ще получите една змия. Прикрепете я, както е показано в втория чертеж къмъ една игла за плетене, забодена в една тапа. Сложете тапата на печката в кухнята и ще видите, че змията започва да се върти безъ спирѣ.

2. Вѣтрна воденица отъ единъ квадратъ хартия

Можете ли да изрѣжете силуета на вѣтрна воденица, заедно съ крилата, отъ единъ квадратъ хартия, безъ да остане неизползувано нито едно парче отъ хартията? На първъ погледъ това изглежда мѣчно, а въ сжщностъ е много просто: първиятъ чертежъ ви показва начина на разрѣзването, а втория полученъ резултатъ.

3. Лампитѣ угаснаха!

Предпозителѣт изгорѣ, лампитѣ угаснаха!

— Скоро, — казва мама, — дайте свѣщи! Запалватъ набързо една-две свѣщи, но не могатъ да се намѣрятъ свѣщници!

Вмѣсто да се залепватъ свѣщитѣ на чиния, като се капнатъ нѣколко капки парафинъ — което е грозно и опасно — ето ви начинъ да направите за мигъ свѣършени свѣщници.

Прикрепете отвѣсно на долния край на свѣщта единъ голѣмъ гвоздей. Поставете тогава свѣщта вѣ чаша съ вода, както е показано вѣ рисунката, тя ще стои отвѣсно и ще гори много добре. Но това не е всичко. Водата изстудява външнитѣ стени на свѣщта и тя не капе и гори много по-бавно, изкачва се постепенно нагоре и изгаря до край.

4. Послушниятъ тригълникъ

Знаемъ, че геометричния центъръ на една геометрична фигура е

ЗА НАШИТЕ ЧИТАТЕЛКИ:

Бродирани ешарпѣ

Ето единъ малък ешарпѣ, който ще стои прекрасно на тъмно-синьото ви палто. Ще го изработите сами, като избодирате на двата края по три модерни кученца — начинътъ за бродирание е показанъ яено вѣ чертежа.

Вземете тънък вълненъ платъ — свѣтло-синъ или ярко-червенъ съ дължина 1.10 м. и широчина 0.18 см., изнижете по 2 1/2 см. и на двата края, за да получите ресни. Увеличете модела за кученцето, копирайте го съ копиерна хартия и бродирайте съ тъмно-синя вълна.

точката на пресичането на биситриситѣ на жглитѣ. Има единъ любовитенъ начинъ за намиране центъра. Начертайте напр. единъ тригълникъ на листъ хартия, като намокрийте добре върха на молива. Налейте вода вѣ единъ легень и сложете листа върху водата. Съ единъ гутаторъ открийте тригълника съ лекъ пластъ вода. Мокритѣ краища на фигурата нѣма да позволятъ на водата да излѣзе отъ границитѣ. Поставете тогава върха на игла върху която и да е точка на пласта вода вѣ тригълника безъ да докосвате листа и послушната хартия ще се намѣсти по такъвъ начинъ, че геометричния центъръ на тригълника ще бѣде подъ върха на иглата.

Рене Самоа

МАЛКИЯТЪ СТРАХЛИВЕЦЪ

Въ една усамотена къщичка край обширна гора, живѣеше съ жена си единъ добрякъ селянинъ на име Орбанъ. Десетгодишниятъ му синъ Петъръ бѣше съ добро сърдце и много послушенъ и родителитѣ му нѣмаше да могатъ да го нахвалатъ, ако той нѣмаше единъ голѣмъ и непоправимъ недостатъкъ: бѣше извѣрдно страхливъ.

Презъ деня той бѣше доста смѣлъ, минаваше дори презъ гората безъ да трепери, но щомъ настанѣше нощъ, не смѣеше да излѣзе отъ къщи; навѣждаше около себе си виждаше призори, таласми и разбойници готови да се хвърлятъ върху него и често безъ никаква причина бѣгаше при майка си, викайки отъ страхъ...

— Какво ти е, мойто момче? — казваше добрата жена, като се мѣчеше да го успокои. — О, мамо! Видѣхъ предъ нашата къща единъ великанъ! Той махаше грамадитѣ си ръце, съкашъ ме заплашваше.

— Нали съмъ ти казала, малък страхливецъ, че тска нѣма нито великани, нито призори, нито разбойници; такива има само въ приказкитѣ, а ти знаешъ, че приказкитѣ сж измислени само за забава, въ тѣхъ нѣма нищо вѣрно.

— Зная, мамо, но тукъ не става дума за приказка, азъ видѣхъ много добре великана предъ насъ!

— Това което ти взимашъ за великанъ е само едно дърво: клонѣтъ му се движатъ отъ вѣтра и ти мислишъ, че сж ръце. Бѣди по-смѣлъ, иначе никога нѣма да станешъ мъжъ.

Петъръ даваше най-хубави обещания, но щомъ се мръкнѣше, най-малкиятъ шумъ го плашеше и вѣнъ всичко му се струваше тайнствено.

Една вечеръ баща му като отиде вѣ хамбара за слама, падна отъ тавана. Той лежеше въ безсъзнание на земята и жена му и синъ му съ мъжа го занесоха на леглото му.

Трѣбваше да се повика веднага лѣкаръ, но той живѣеше вѣ близкия градецъ, а за да се отиде тамъ, трѣбваше да се мине презъ гората.

— Синко, — каза майката, — трѣбва непременно да се извика още сега лѣкаря, иначе ни заплашва голѣмо нещастие. Азъ не мога да оставя баща ти, та ти трѣбва да идешъ колкото може по-скоро въ града. Ще обяснишъ на лѣкаря какво стана, та да може той да донесе потрѣбнитѣ лѣкарства.

Малкиятъ Петъръ страшно се изплаши като чу тия думи, но понеже бѣше много послушенъ и много обичаше баща си, никакъ не се поколеба. Той взе единъ фенеръ, цѣлуна родителитѣ си и трѣгна къмъ градеца.

Нощта бѣше тъмна. На слабата лунна свѣтлина едва се различаваха пътеката между дърветата. Силенъ вѣтръ духаше и зловѣщо виеше въ гората.

Петъръ не бѣше никакъ спокоенъ, но не забравяше че баща му лежи прострянъ на лѣглото и че докторътъ трѣбва по-скоро да дойде и затова бѣзаше колкото може. Изведнажъ той забеляза недалече отъ себе си, край пътя, трима души чудновати на видъ, които съкашъ се бѣха спрѣли тамъ за да му прѣсѣкатъ пътя.

Единъ отъ тѣхъ имаше грамадни ръце, които простираше къмъ детето, за да го заплаши; другиятъ имаше разчорлена глава и вѣтрѣтъ силно развѣвяше дългитѣ му коси; третиятъ бѣше наведенъ къмъ земята и като че ли събираше камъни, за да ги хвърли на детето. Петъръ се спрѣ вцепененъ отъ страхъ.

Това сж разбойници, помисли той, тѣ искатъ да ми попречатъ да мина за да ида при доктора... Какво ще стане бѣднитѣ ми татко?

Тая мисль му даде смѣлостъ и той направи нѣколко крачки къмъ тайнственитѣ лица.

— Господа крадци, извика той, не ми правите нищо лошо, нѣмамъ пари у мене; отивамъ да викамъ лѣкаръ за баща ми, който падна отъ тавана вѣ хамбара. Пуснете ме да мина, моля ви се.

Зловѣщитѣ непознати не отговориха нищо, но изглеждаше, че приказватъ по между си, защото дългитѣ имъ ръце се махаха, а главитѣ имъ се навеждаха и изправяха, като на хора, които живо спорятъ.

„Тѣ не ми отговарятъ, си каза Петъръ, сигурно ще ме убиятъ!“

Той направи още нѣколко крачки.

„Господа крадци, повтори той, увѣрявамъ ви, че нѣмамъ пари у мене; трѣбва непременно да ида за доктора, пуснете ме да мина, моля ви се; обѣщавамъ ви, че утре ще ви донеса най-хубавитѣ си играчки.“

Петъръ почака малко и му се стори, че крадцитѣ не се държатъ вече толкова заплашително. Тогава той се затича и мина колкото можеше по-далече отъ тѣхъ.

Все така тихешкомъ той мина презъ гората и напоследъ стигна въ градеца, но бѣше толкова изплашенъ, че бѣше блѣдъ и цѣлъ треперѣше когато отиде у доктора.

— Горкото дете, — каза докторътъ — какво ти е?

Петъръ не посмѣ да каже, че се е уплашилъ, разказа какво се бѣше случило съ баща му и докторътъ помисли, че само вълнението е смутило детето. Той заповѣда да впрѣгнатъ коня и веднага трѣгна заедно съ Петъръ къмъ жилището на Орбанъ. Благодарение на добритѣ грижи на доктора, бащата скоро оздравѣ.

Петъръ още на другия денъ следъ отиването си въ градеца, взе нѣколко отъ най-скъпитѣ си играчки и се опѣти къмъ това мѣсто въ гората, дето бѣше срещналъ разбойницитѣ.

— Сигуренъ съмъ, че тѣ ще ме чакатъ, — си каза той, — за да видятъ ще изпълня ли обещанието си.

Колкото повече приближаваше, къмъ мѣстото толкова по-силно биеше сърдцето му. Като пристигна той видѣ съ очудване, че нѣма никой; но разглеждайки внимателно дърветата, той изведнажъ забеляза, че три отъ тѣхъ край пътя, напомнятъ разбойницитѣ, които бѣше видѣлъ презъ нощта. Това бѣха три върби съ чудновати форми. Едната имаше дълги клони, които стърчаха напредъ като заплашващи ръце, върха на другата бѣше настрѣхналъ отъ малки клончета, които приличаха на разчорлена коса а третата, превита отъ вѣтра, бѣше наведена къмъ двѣтѣ си съседки и изглеждаше като че ли се съветва съ тѣхъ.

Детето, което впрѣки този си недостатъкъ бѣше умно и разсѣдливо, разбра, че бѣше взело за разбойници тия три върби, на които нощта придаваше страшенъ и тайнственъ видъ.

Той се приближи до тѣхъ, разгледа ги внимателно и започна да се смѣе на страха си. После трѣгна весело за вѣ къщи, като обѣщаваше, че въ бѣдѣ ще бѣде по-уменъ и по-смѣлъ.

Превела: Нина Савова